

○ คำสั่ง

(ต. ๒๑)

คำร้องที่ ๖๕๗/๒๕๖๗
คำสั่งที่ ๙๙๕/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๕ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { นายสมศักดิ์ ชมเส็ง ผู้ฟ้องคดี

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ ๑

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ ๒

คณะกรรมการสามัญประจำกระทรวงมหาดไทย ที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งทะเลาะการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง)

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๗๓/๒๕๖๕ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองขอนแก่น)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งนักส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคาม กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง ท้องถิ่นอำเภอบรบือ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม องค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม ได้จัดจ้างโครงการวางท่อเมนประปาในหมู่บ้านอุดมสินธุ์ หมู่ที่ ๑๒ และโครงการวางท่อระบายน้ำ หมู่ที่ ๑ หมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๑๐ หมู่ที่ ๑๑ หมู่ที่ ๑๖ หมู่ที่ ๑๘ และหมู่ที่ ๑๙ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แต่โครงการดังกล่าวมีการร้องเรียนการทุจริตต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีคำสั่งแต่งตั้งองค์คณะพนักงานไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีกล่าวหาว่า นายสงวน

/ราชภัคดี...

ราชภัคดี นายองค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง กับพวกรวมผู้ฟ้องคดีมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยองค์คณะพนักงานไต่สวนมีหนังสือแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้นายสงวน กับพวกรวมผู้ฟ้องคดีทราบ และให้ทำหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงแก่ช้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับบันทึกแจ้งช้อกล่าวหา ต่อมา องค์คณะพนักงานไต่สวนดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงสรุปความเห็นว่าการดำเนินการโครงการดังกล่าว นางสาวเสาวภา ประทุมทอง หัวหน้าส่วนการคลัง ในฐานะเจ้าหน้าที่พัสดุและหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุได้จัดทำหนังสือและจัดส่งหนังสือแจ้งการปิดประกาศสอบราคาโครงการวางท่อเมนประปาในหมู่บ้านอุดมสินธุ์ หมู่ที่ ๑๒ และโครงการวางท่อระบายน้ำ หมู่ที่ ๑ หมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๑๐ หมู่ที่ ๑๑ หมู่ที่ ๑๖ หมู่ที่ ๑๘ และหมู่ที่ ๑๙ ไปยังหน่วยงานต่าง ๆ อันเป็นเท็จ ได้แก่ หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง ที่ มค ๗๖๐๐๒/ว ๑๔๕ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เรื่อง แจ้งการปิดประกาศสอบราคา ที่ส่งถึงผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคาม โดยปรากฏในทะเบียนหนังสือรับของสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคาม เล่มที่ ๒/๒๕๕๕ เลขทะเบียนรับที่ ๓๙๙๐ และปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งท้องถิ่นอำเภอบรบือ ได้ทำการแทรกเลขหนังสือและลงวันที่ย้อนหลังในทะเบียนหนังสือรับของอำเภอบรบือ จึงเห็นว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ช่วยเหลือนายอำเภอบรบือในการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอบรบือ จึงมีหน้าที่โดยตรงในการควบคุมดูแลให้การดำเนินกิจการต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในความรับผิดชอบให้ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนดไว้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำการโดยทุจริต แต่ผู้ฟ้องคดีกลับทำการแทรกเลขหนังสือให้เสมือนว่ามีการส่งประกาศสอบราคาไปปิดประกาศยังหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นความเท็จ จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีละเว้น การปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง ที่กระทำการโดยทุจริตได้รับผลประโยชน์ จากการกระทำของผู้ฟ้องคดีให้เสมือนว่าได้มีการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างโครงการที่มีการกล่าวหาอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และสามารถใช้เป็นหลักฐานว่าได้มีการดำเนินการถูกต้องตามกฎหมายแล้ว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๔ มีมติว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสารรับเอกสารหรือรอกช้อความลงในเอกสาร กระทำการรับรองเป็นหลักฐานว่าตนได้กระทำการอย่างใดขึ้น หรือว่าการอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตนอันเป็นความเท็จ และรับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้น มุ่งพิสูจนความจริงอันเป็นความเท็จ ตามมาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) (๔) ประกอบมาตรา ๘๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่

/โดยทุจริต...

โดยทุจริต ตามมาตรา ๑๒๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ประกอบมาตรา ๑๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตาม กฎหมาย กฎระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ (๒) ประกอบมาตรา ๘๕ (๓) และมาตรา ๘๕ (๑) (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๐๒๑/๑๗๙๐ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔ แจ้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาให้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ มีมติให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ ๗๒๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ลงโทษไล่ออกจากราชการ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นลับ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๒.๕/๓๖๕๔ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ แจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ โดยผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๔ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีออกโดยเจ้าหน้าที่ที่ไม่มีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนั้น ไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน ไม่เป็นธรรม และเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่มีอำนาจพิจารณาและชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งองค์คณะพนักงานไต่สวนฯ ไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด โดยมีการให้ผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อในท้ายบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาและไม่มีการอธิบายข้อกล่าวหาหรือพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาหรือข้อเท็จจริง และไม่ได้ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำผิดของผู้ฟ้องคดีตามข้อกล่าวหา แต่กลับให้นำหน้าข้อมูลของพยานฝ่ายผู้กล่าวหา มากกว่าพยานหลักฐานของผู้ฟ้องคดี มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่เห็นชอบตามความเห็นขององค์คณะพนักงานไต่สวนฯ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้ง คำสั่งลงโทษทางวินัยที่พิพาทมีการบรรยายเพียงเฉพาะตัวบทกฎหมาย ไม่มีข้อความหรือความหมายที่ชัดเจนเพียงพอที่จะเข้าใจในข้อเท็จจริงและการกระทำที่เป็นความผิดของผู้ฟ้องคดี และไม่มีข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจในการออกคำสั่ง ตามมาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

/นอกจากนี้...

นอกจากนี้ การจัดทำหนังสือปิดประกาศเป็นเรื่องภายในของหน่วยงานราชการ ส่วนท้องถิ่น ผู้ฟ้องคดีไม่ทราบข้อเท็จจริงและไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดจ้างดังกล่าวแต่อย่างใด โดยหนังสือแจ้งปิดประกาศมีนายทองพุ่ม เทียรยุทธ ตำแหน่งลูกจ้างศูนย์ข้อมูลข่าวสารการจัดซื้อจัดจ้าง เป็นผู้รับหนังสือไว้ตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่เพียงเสนอความเห็น ต่อนายอำเภอบรบือเพื่อพิจารณาสั่งการเท่านั้น ซึ่งเมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดงได้ส่งหนังสือ องค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง ที่ มค ๗๖๐๐๑/- ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ขอใช้สถานที่ ในการจัดซื้อจัดจ้าง และหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง ที่ มค ๗๖๐๐๒/ว ๑๔๕ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แจ้งการปิดประกาศสอบราคา ต่อนายอำเภอบรบือ มีนายทองพุ่ม เป็นผู้ลงนามรับเอกสารดังกล่าวพร้อมแจ้งผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้บังคับบัญชาว่าได้รับเอกสารทั้งสอง ฉบับดังกล่าวในวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ โดยมีบุคคลที่อยู่ในเหตุการณ์สี่คน คือ ๑. นายเกรียงไกร กิวิรรณา ตำแหน่งปลัดอาวุโส รักษาราชการแทนนายอำเภอบรบือ ๒. นายกล้าหาญ คลังพระศรี ตำแหน่งเจ้าพนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นชำนาญงาน ๓. นายทองพุ่ม เทียรยุทธ ตำแหน่ง ลูกจ้างศูนย์ข้อมูลข่าวสารฯ และ ๔. ผู้ฟ้องคดี ซึ่งนายกล้าหาญ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ องค์การบริหารส่วนตำบลก่ำพื้ มีหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลก่ำพื้ ที่ มค ๗๓๒๐๑/๒๘๕ เรื่อง ขออนุญาตเดินทางไปราชการ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และได้ลงทะเบียนหนังสือรับเลขที่ ๒๓๖๗ และองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อใหญ่ มีหนังสือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อใหญ่ ที่ มค ๗๖๘๐๓/๒๒๓ เรื่อง ขอรับการสนับสนุนเพื่อช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยแล้ง ปี ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และได้ลงทะเบียนหนังสือรับเลขที่ ๒๓๗๐ แต่หนังสือ ทั้งสองฉบับดังกล่าว มีการแจ้งประสานยกเลิกการลงทะเบียนรับ โดยนายกล้าหาญ ได้หมายเหตุไว้ในหนังสือทั้งสองฉบับว่ายกเลิกเลขรับที่ ๒๓๖๗ เนื่องจาก เดิมที่ออกให้องค์การบริหาร ส่วนตำบลก่ำพื้ นั้นไม่สมบูรณ์ เพราะไม่ได้รับหมายเลขทะเบียนรถที่จะใช้เดินทางไปราชการ ผู้ฟ้องคดี จึงได้แจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลก่ำพื้จัดทำหนังสือส่งถึงอำเภอบรบือใหม่อีกครั้ง ซึ่งองค์การ บริหารส่วนตำบลก่ำพื้ได้ดำเนินการในวันต่อมาตามหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลก่ำพื้ ที่ มค ๗๓๒๐๑/๒๘๖ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ส่วนทะเบียนหนังสือรับเลขที่ ๒๓๗๐ เดิมออกให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลบ่อใหญ่ แต่มีการยกเลิกเพราะหนังสือดังกล่าวไม่สมบูรณ์ เนื่องจากขาดรายการเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วยพร้อมหนังสือ จึงได้แจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อใหญ่ ดำเนินการส่งหนังสือเข้ามาใหม่แต่องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อใหญ่ไม่ได้ส่งเอกสารเข้ามาใหม่ แต่อย่างใด เมื่อผู้ฟ้องคดีตรวจสอบรายการเอกสารและเลขทะเบียนรับหนังสือของที่ทำการปกครอง อำเภอบรบือแล้วตามที่นายทองพุ่ม และนายกล้าหาญ รายงานให้ทราบ จึงได้นำหนังสือองค์การบริหาร ส่วนตำบลโนนแดงที่ส่งมาถึงนายอำเภอบรบือ จำนวน ๒ ฉบับ คือ หนังสือองค์การบริหาร ส่วนตำบลโนนแดง ที่ มค ๗๖๐๐๒/ว ๑๔๕ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เรื่อง แจ้งการปิดประกาศ สอบราคา และหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง ที่ มค ๗๖๐๐๑/- ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม

๒๕๕๕ เรื่อง ขอให้ใช้สถานที่ในการจัดซื้อจัดจ้าง ลงทะเบียนรับในทะเบียนหนังสือรับของที่ทำการปกครอง
อำเภอบรบือ แทนรายการเลขรับที่ ๒๓๖๗ และเลขรับที่ ๒๓๗๐ พร้อมเสนอหนังสือดังกล่าว
ต่อนายอำเภอบรบือพิจารณาสั่งการ ซึ่งนายอำเภอบรบือ ได้ลงนามรับทราบและสั่งการให้ปิดประกาศ
ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้ไปตรวจดูสถานที่ปิดประกาศ การจัดซื้อจัดจ้างของอำเภอบรบือ และเรียกนายทองพุ่ม
มาสอบถามว่าเอกสารประกาศสอบราคาโครงการวางท่อเมนประปาภายในหมู่บ้านอุดมสินธุ์ หมู่ที่ ๑๒
และโครงการวางท่อระบายน้ำ หมู่ที่ ๑ หมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๑๐ หมู่ที่ ๑๑ หมู่ที่ ๑๖ หมู่ที่ ๑๘ และ หมู่ที่ ๑๙
ขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดงได้ปิดประกาศเมื่อใด ซึ่งนายทองพุ่ม แจ้งว่ามีการปิดประกาศ
ตามที่นายอำเภอบรบือสั่งการเมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ กรณีจึงเป็นการปิดประกาศ
ณ ที่ว่าการอำเภอบรบือก่อนวันเปิดซองสอบราคาไม่น้อยกว่าสิบวัน (ปิดประกาศ ๑๓ วัน
นับถึงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕) อันเป็นการชอบด้วยข้อ ๓๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ได้
กระทำการแทรกแซงหนังสือและลงวันที่ย้อนหลังในทะเบียนหนังสือรับในทางที่ไม่สุจริตหรือมีพฤติการณ์
ที่บ่งชี้ว่ามีเจตนาที่จะช่วยเหลือให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด กิตติกันวัสตุก่อสร้าง หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด
ได้รับประโยชน์ที่มิควรได้แต่อย่างใด หรือมีพฤติการณ์ที่เป็นการจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย
ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ
อย่างร้ายแรง และฐานกระทำการอื่นใด อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติก่อความเสียหายร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ (๒)
ประกอบมาตรา ๘๕ (๓) และมาตรา ๘๕ (๑) (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๕๑ คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย
และการจะให้คำสั่งดังกล่าว มีผลใช้บังคับต่อไปย่อมทำให้ผู้ฟ้องคดีสิ้นสิทธิประโยชน์ที่พึงได้รับ
บำเหน็จบำนาญ และสวัสดิการต่าง ๆ ทำให้ขาดรายได้ในการใช้ชีวิตประจำวันและเกิดภาระหนี้สิน
ถึงขั้นเป็นบุคคลล้มละลายที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลังอย่างแน่แท้ จึงนำคดีมาฟ้อง
ต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๔๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่
๒๒ มีนาคม ๒๕๖๔ ที่ข่มขู่ความผิดวินัยผู้ฟ้องคดี และเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการ
ประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ที่ให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจาก
ราชการ และเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ที่ ๗๒๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เยียวยาชดใช้เงินบำเหน็จบำนาญ สิทธิ สวัสดิการ
ค่ารักษาพยาบาล และเงินอื่น ๆ ตามสิทธิที่ผู้ฟ้องคดีพึงได้รับตามระเบียบกฎหมายให้แก่ผู้ฟ้องคดี

๓. ให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งที่พิพาทที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการไว้ก่อน
เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีกลับคืนสู่ตำแหน่งดังกล่าวไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือ

/คำสั่ง...

คำสั่ง และขอให้ศาลได้สวนเป็นการเร่งด่วนเพื่อระงับและบรรเทาความเดือดร้อนเสียหายที่จะเกิดขึ้นตามมา

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ยกคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ ๗๒๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามคำขอของผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอคุ้มครองชั่วคราว ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ ๗๒๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อพิจารณาถึงบทบาท อำนาจหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีในขณะที่ถูกกล่าวหาว่า ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งท้องถิ่นอำเภอบรบือ มีอำนาจหน้าที่เพียงการลงรับหนังสือเข้าและหรือการปิดประกาศเอกสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่หน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นส่งมาขอความร่วมมือให้ปิดประกาศ ณ ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของอำเภอเท่านั้น ไม่ได้มีอำนาจหน้าที่โดยตรงเกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างโครงการที่พิพาทแต่อย่างใด และเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามรายงานการได้สวนของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพียงว่า หลังจากท้องที่การบริหารส่วนตำบลโนนแดงได้ส่งหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง ที่ มค ๗๖๐๐๑/- ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ขอให้สถานที่ในการจัดซื้อจัดจ้าง และหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง ที่ มค ๗๖๐๐๒/ว ๑๔๕ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แจ้งการปิดประกาศสอบราคาที่พิพาท ต่อนายอำเภอบรบือในวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีได้ทำการแก้ไขรายการเอกสารและเลขทะเบียนรับหนังสือของที่ทำการปกครองอำเภอบรบือเพื่อนำหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดงที่ส่งมาถึงนายอำเภอบรบือทั้งสองฉบับดังกล่าวลงทะเบียนรับในทะเบียนหนังสือรับของที่ทำการปกครองอำเภอบรบือแทนรายการเลขรับที่ ๒๓๖๗ และเลขรับที่ ๒๓๗๐ ในวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ โดยไม่ปรากฏพยานหลักฐานอื่นใดว่า ผู้ฟ้องคดีได้เข้าไปเกี่ยวข้องหรือรับรู้ถึงการทุจริตเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างโครงการที่พิพาทดังกล่าวแต่อย่างใด และเมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์แห่งการกระทำของผู้ฟ้องคดีหลังจากที่ได้ลงรับหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดงทั้งสองฉบับแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้เขียนในหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง ที่ มค ๗๖๐๐๒/ว ๑๔๕ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ว่า “เรียน นายอำเภอบรบือ - อบต. โนนแดง ประกาศสอบราคา โดยการจ้างเหมาก่อสร้าง จำนวน ๑๗ โครงการ - เพื่อโปรดทราบ เห็นควรปิดประกาศ” และเขียนในหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง ที่ มค ๗๖๐๐๑/- ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ว่า “เรียน นายอำเภอบรบือ - อบต. โนนแดง ขอให้ห้องศูนย์ข้อมูลข่าวสารจัดซื้อจัดจ้างฯ ในวันที่ ๑๗ พ.ค. - เห็นควรอนุญาต” โดยผู้ฟ้องคดีลงลายมือชื่อและลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ในหนังสือทั้งสองฉบับ โดยนายอำเภอบรบือ ได้ลงนามรับทราบและสั่งการให้มีการปิดประกาศสอบราคาดังกล่าว

/และได้มี...

และได้มีการปิดเอกสารประกาศสอบราคาโครงการวางท่อเมนประปาภายในหมู่บ้านอุดมสินธุ์ หมู่ที่ ๑๒ และโครงการวางท่อระบายน้ำ หมู่ที่ ๑ หมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๑๐ หมู่ที่ ๑๑ หมู่ที่ ๑๖ หมู่ที่ ๑๘ และหมู่ที่ ๑๙ ขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดงเมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ อันแสดงให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการเสนอหนังสือทั้งสองฉบับดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเพื่อพิจารณาสั่งการโดยเร็ว และเห็นได้ว่าแม้หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดงทั้งสองฉบับดังกล่าวจะได้ส่งมาถึงสำนักงานท้องถิ่นอำเภอบรบือในวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๕ และผู้ฟ้องคดีได้แก้ไขและลงรายการทะเบียนรับหนังสือทั้งสองฉบับดังกล่าวในวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แต่เมื่อการจัดจ้างโครงการวางท่อเมนประปาหมู่บ้านที่พิพาทได้กำหนดให้มีการเปิดซองสอบราคาในวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ การที่มีการปิดประกาศเอกสารสอบราคาที่พิพาทจริงในวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ย่อมเป็นการปิดประกาศเอกสารสอบราคาไม่น้อยกว่าสิบวันก่อนวันเปิดซองสอบราคา ซึ่งเป็นไปโดยชอบ ตามข้อ ๓๔ (๑) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่กำหนดให้การซื้อหรือการจ้างโดยวิธีสอบราคา ก่อนวันเปิดซองสอบราคาไม่น้อยกว่าสิบวัน สำหรับการสอบราคาในประเทศ หรือไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน สำหรับการสอบราคานานาชาติ ให้เจ้าหน้าที่พัสดุส่งประกาศเผยแพร่การสอบราคาและเอกสารสอบราคาไปยังผู้มีอาชีพขายหรือรับจ้างทำงานนั้นโดยตรง หรือโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่น้อยกว่าห้าราย กับให้ปิดประกาศเผยแพร่การสอบราคาไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นนั้น หรือตามที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นกำหนด ดังนั้น คำพิพากษาที่เพิกถอนการแก้ไขรายการเอกสารและเลขทะเบียนรับหนังสือของผู้ฟ้องคดีดังกล่าว จึงยังถือไม่ได้ว่าผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์กระทำการเพื่อช่วยเหลือหรือสนับสนุน หรือรู้เห็นต่อการทุจริตการสอบราคาโครงการวางท่อเมนประปาภายในหมู่บ้านที่พิพาทแต่อย่างใด นอกจากนั้นยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์อื่นใดว่าผู้ฟ้องคดีมีเจตนาพิเศษรู้เห็นเกี่ยวกับการกระทำใดที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือได้รับประโยชน์อื่นใดโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายในทางที่จะทำให้ราชการได้รับความเสียหาย การกระทำของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจึงยังไม่ถึงขนาดที่จะมีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติก้าวอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ (๒) ประกอบมาตรา ๘๕ (๗) และมาตรา ๘๕ (๑) (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับข้อเท็จจริงในคดีอาญาที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ฟ้องคดี สืบเนื่องจากการชี้มูลกรณีเดียวกันนี้ โดยศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ ภาค ๔ ได้มีคำพิพากษาเป็นคดีหมายเลขแดง

/ที่ อท ๒๖๗/๒๕๖๕...

ที่ อท ๒๖๗/๒๕๖๕ ยกฟ้องผู้ฟ้องคดี โดยให้เหตุผลว่า กรณีผู้ฟ้องคดีมีนายพุมมาเบิกความเป็นพยานว่า ตนเป็นผู้แจ้งกับผู้ฟ้องคดีว่า ตนได้รับหนังสือดังกล่าวไว้ ตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แต่โจทก์ไม่มีพยานหลักฐานมาสืบให้เห็นเป็นอย่างอื่น และไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีมีส่วนเกี่ยวข้องหรือตกลงร่วมกับจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๒ จำเลยที่ ๕ ถึงจำเลยที่ ๑๐ และจำเลยที่ ๑๓ ในการกระทำความผิดตามข้อหาที่โจทก์ฟ้อง จึงฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีกระทำไปโดยเชื่อโดยสุจริตว่าสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอบรบือได้รับหนังสือในวันดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีเจตนากระทำความผิดตามฟ้อง จากข้อเท็จจริงดังกล่าวในชั้นนี้จึงมีเหตุเพียงพอที่จะฟังว่าคำสั่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่ ๗๒๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ น่าจะมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมาย

มีปัญหาที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า การให้คำสั่งพิพาทดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไป จะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดีที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง หรือไม่ เห็นว่า เมื่อผลแห่งคำสั่งพิพาททำให้ผู้ฟ้องคดีต้องพ้นจากการเป็นข้าราชการ การจะให้คำสั่งที่พิพาทดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไป ย่อมกระทบต่อขวัญกำลังใจและสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ ไม่ว่าจะเป็นเงินเดือน สิทธิประโยชน์ และสวัสดิการต่าง ๆ อีกทั้งยังเสียโอกาสในการเจริญก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ราชการตามปกติที่วิญญูชนผู้ซึ่งรับราชการจะพึงได้รับ ไม่ว่าจะเป็นการเลื่อนเงินเดือนตามผลการปฏิบัติงานจริง หรือการเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น ประกอบกับผู้ฟ้องคดีมีอายุราชการคงเหลือก่อนเกษียณอายุราชการประมาณ ๓ ปี จึงเห็นได้ว่า การให้คำสั่งพิพาทมีผลใช้บังคับต่อไปย่อมทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดีที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง

กรณีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาประการสุดท้ายว่า การทุเลาการบังคับตามคำสั่งพิพาทเป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะ หรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจในการไต่สวนและวินิจฉัยตามบทบัญญัติในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกระบวนการก่อนการนำคดีเข้าสู่การพิจารณาพิพากษาคดีของศาล ซึ่งกระบวนการยุติธรรมทางปกครองของผู้ถูกลงโทษยังไม่ถึงที่สุด ประกอบกับคำสั่งทางปกครองนอกจากจะถูกเพิกถอนได้ด้วยเหตุผลพินิจในการออกคำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ยังอาจถูกเพิกถอนได้ด้วยเหตุอื่น เช่น การออกคำสั่งดังกล่าว ไม่ปฏิบัติตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนดไว้ด้วยก็ได้ การที่ศาลจะมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งที่พิพาท จึงมิได้หมายความว่าผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒ ปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้อง และการทุเลาหรือไม่ทุเลาการบังคับตามคำสั่งพิพาทไม่ได้ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เนื่องจากเป็นเพียงวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาที่มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยเพียงว่า สมควรมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำขอหรือไม่เท่านั้น โดยไม่มีประเด็นที่ศาลต้องวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำ

/ความผิด...

ความผิดตามข้อกล่าวหาตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หรือไม่ ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ชี้แจงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการสรรหาผู้มาดำรงตำแหน่งแทนตำแหน่งของผู้ฟ้องคดีแล้ว ซึ่งหากมีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งที่พิพาทย่อมจะเป็นปัญหาและอุปสรรคแก่การบริหารงานบุคคลหรือการบริการสาธารณะของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นั้น เห็นว่า การที่ศาลมีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งที่พิพาทดังกล่าวเป็นเพียงการกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาเท่านั้น มิได้มีผลกระทบต่อการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการบริหารงานบุคคลจนส่งผลกระทบถึงการให้บริการสาธารณะตามที่กล่าวอ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยังคงสามารถปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพได้ตามปกติ นอกจากนี้ การกลับมาปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดียังเป็นการเพิ่มบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงานมาก่อนให้กลับมาปฏิบัติงานตามภารกิจที่อยู่ในอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และน่าจะทำให้การบริการสาธารณะของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้รวดเร็วมากขึ้น กรณีจึงยังรับฟังไม่ได้ว่า การทุเลาคำสั่งที่พิพาทจะเป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือการบริการสาธารณะ ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่ ๗๒๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่มีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง ความว่า กรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่ ๗๒๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ นั้น เป็นผลสืบเนื่องมาจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ทำการไต่สวนเรื่องกล่าวหาเกี่ยวกับการทุจริตโครงการวางท่อเมนประปาภายในหมู่บ้านอุดมสินธุ์หมู่ที่ ๑๒ และโครงการวางท่อระบายน้ำ หมู่ที่ ๑ หมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๑๐ หมู่ที่ ๑๑ หมู่ที่ ๑๖ หมู่ที่ ๑๘ และหมู่ที่ ๑๙ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมและมีพฤติการณ์หลีกเลี่ยงมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรมเพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคาบางราย ให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับองค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง แล้วมีมติว่าผู้ฟ้องคดีมีส่วนในการกระทำความผิด ในเรื่องกล่าวหาดังกล่าว โดยพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นการกระทำความผิดทางอาญาและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยส่วนของความผิดวินัยอย่างร้ายแรงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด

/หรือปฏิบัติ...

หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต และฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็น ผู้ประพฤติก่อร้ายแรง ตามนัยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๒ (๒) ประกอบมาตรา ๘๕ (๗) และมาตรา ๘๕ (๑) (๔) ต่อมาประธานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือสำนักงาน ป.ป.ช. ลับ ที่ ปช ๐๐๒๑/๑๗๙๐ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี ตามนัยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๑ (๒) ประกอบมาตรา ๙๘ และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิด ฐานทุจริต ต่อหน้าที่แล้วข้อเท็จจริงจึงเป็นอันยุติ ตามคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒/๒๕๕๖ โดยหลังจากที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับแจ้งและได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้วเห็นว่า เป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ ของปลัดกระทรวงมหาดไทย จึงได้มีหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ลับ ส่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๒.๕/๑๗๒๖ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ รายงานเรื่องดังกล่าวต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย เพื่อพิจารณาตามอำนาจหน้าที่ จากนั้นเลขานุการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย ลับ ที่ มท ๐๒๐๒.๒/๑๒๗ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ แจ้งมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ที่พิจารณา เรื่องการดำเนินการทางวินัยผู้ฟ้องคดีแล้วมีมติให้ลงโทษไล่ออกจากราชการตามฐานความผิด ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติชี้มูลความผิด โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจ สั่งบรรจุตามนัยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ตามมาตรา ๕๗ (๙) ดำเนินการส่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งกรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น ที่ ๗๒๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ลงโทษไล่ออกจากราชการ โดยในคำสั่งดังกล่าวได้จัดให้มีเหตุผลซึ่งประกอบด้วยข้อเท็จจริง อันเป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดี ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และข้อพิจารณาและข้อสนับสนุน ในการใช้ดุลพินิจไว้ด้วยแล้ว ประกอบกับการลงโทษไล่ออกดังกล่าวเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ ตามนัยหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ ดังนั้น กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ ๗๒๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ลงโทษไล่ออกจากราชการตามฐานความผิด ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดี คำสั่ง ลงโทษไล่ออกจากราชการดังกล่าว จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยข้อเท็จจริงและ ข้อกฎหมายและเป็นไปตามขั้นตอนวิธีการ อันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว แม้ผู้ฟ้องคดีจะกล่าวอ้างว่า ศาลอาญาคดีทุจริต หรือประพฤติมิชอบภาค ๔ จะต้องมีคำพิพากษาว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำความผิดก็เป็นส่วนของการพิจารณาพิพากษาคดีอาญา ซึ่งมีขั้นตอน กระบวนการสอบสวน การรับฟังพยานหลักฐาน การพิจารณาความผิด การกำหนดโทษ และมีเจตนารมณ์ในการดำเนินการแยกต่างหากและแตกต่างจากการดำเนินการทางวินัย ซึ่งคดีดังกล่าว

/ยังไม่ปรากฏ...

ยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วหรือไม่ ประการใด ประกอบกับประเด็นดังกล่าวเป็นประเด็นในเนื้อหาแห่งคดีที่จะต้องได้รับการพิจารณาโดยองค์คณะ ตามพยานหลักฐานในการพิจารณาพิพากษาในเนื้อหาแห่งคดีต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง โดยในประเด็นนี้ศาลปกครองชั้นต้นได้เคยพิจารณาตามนัยคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา ในคดีหมายเลขดำ ที่ บ. ๗๓/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ แล้ว ซึ่งเป็นเหตุผลประการสำคัญที่ศาลได้มีคำสั่งยกคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ ๗๒๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามคำขอของผู้ฟ้องคดี ประกอบกับประเด็นนี้ศาลปกครองชั้นต้นก็ได้พิจารณาตามนัยคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา (ครั้งที่สอง) ในคดีหมายเลขดำ ที่ บ. ๗๓/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๗ แล้ว ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงเช่นเดียวกัน และได้พิเคราะห์แล้วเห็นว่า “อันเป็นการออกคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีที่น่าจะเป็นไปตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญในการออกคำสั่งตามกฎหมายกำหนดไว้แล้ว” และนอกจากนั้น ยังปรากฏความเห็นของตุลาการศาลปกครองเสียงข้างน้อยที่เห็นว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นการออกคำสั่งซึ่งเป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมายและชอบด้วยข้อเท็จจริงตามพฤติการณ์แห่งคดีแล้ว ในชั้นนี้จึงยังไม่มีเหตุให้รับฟังว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวน่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นว่า การที่คำสั่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ ๗๒๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการมีผลใช้บังคับต่อไป ไม่ถึงขนาดที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง เนื่องจากหากศาลปกครองมีคำพิพากษาเป็นอันถึงที่สุด เพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ย่อมมีผลผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ต้องดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีกลับสู่ตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าเดิมก่อนถูกลงโทษไล่ออกจากราชการและคืนสิทธิพึงมีพึงได้ตามกฎหมาย ประกอบกับประเด็นนี้ศาลปกครองชั้นต้นได้เคยพิจารณาตามนัยคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา ในคดีหมายเลขดำ ที่ บ. ๗๓/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ แล้ว กรณีจึงยังถือไม่ได้ว่าความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีได้รับเป็นความเสียหายอย่างร้ายแรงที่ยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เห็นว่า การทุเลาการบังคับตามคำสั่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ ๗๒๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เนื่องจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ดำเนินการย้ายข้าราชการมาดำรงตำแหน่งแทนตำแหน่งของผู้ฟ้องคดีแล้ว การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งทุเลาการบังคับเป็นปัญหาและอุปสรรคแก่การ

/บริหารงาน...

บริหารงานหรือการบริการสาธารณะของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในภาพรวม ส่งผลกระทบต่อภารกิจในการส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยรวมและกระทบต่อหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นที่เกี่ยวข้องอันจะก่อให้เกิดปัญหาอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐ รวมทั้งกระทบต่อความน่าเชื่อถือศรัทธาของบุคคลทั่วไปที่มีต่อหน่วยงานของรัฐ และหรือต่อระบบการป้องกันและปราบปรามการทุจริตโดยรวม ซึ่งประเด็นนี้ศาลปกครองชั้นต้นได้เคยพิจารณาตามนัยคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๗๓/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ แล้วว่า การให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นข้าราชการระดับสูงยังคงปฏิบัติหน้าที่ในราชการต่อไป ทั้งที่มีมูลกรณีถูกกล่าวหา และถูกชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เกี่ยวกับมูลกรณีการทุจริตย่อมส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในระบบราชการของประชาชนทั่วไป อันอาจถือได้ว่าเป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่การบริการสาธารณะในอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทั้งนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๓ ขออ้างคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๗๓/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ เป็นพยานหลักฐานประกอบการอุทธรณ์คำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ที่ตุลาการบังคับตามคำสั่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่ ๗๒๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งระงับคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ในคดีหมายเลขดำที่ บ. ๗๓/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๗ ที่ตุลาการบังคับตามคำสั่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ ๗๒๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการไว้เป็นการชั่วคราว และเพิกถอนคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาของศาลปกครองขอนแก่น ในคดีหมายเลขดำ ที่ บ. ๗๓/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๗ ต่อไป

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ข้อ ๗๓ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดว่า คำสั่งตุลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครอง ให้ผู้มีส่วนได้เสียมีสิทธิอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นได้รับแจ้งหรือทราบคำสั่งศาล โดยผู้อุทธรณ์อาจมีคำขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งระงับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่สั่งตุลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์ก็ได้

/เมื่อข้อเท็จจริง...

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ ๗๒๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๗ โดยสำนักงานศาลปกครองขอนแก่นได้มีหนังสือแจ้งคำสั่งศาล ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๗ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า ด้วยคดีนี้ศาลได้มีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ ๗๒๙/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ไว้เป็นการชั่วคราวจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น รายละเอียดปรากฏตามสำเนาคำสั่งซึ่งได้ส่งมาพร้อมนี้ พร้อมทั้งแจ้งสิทธิในการยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไปให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทราบ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับภายในประเทศ ซึ่งได้มีเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ลงชื่อผู้รับเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๗ กรณีจึงฟังได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับแจ้งคำสั่งศาลเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๗ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีสิทธิยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของศาลปกครองชั้นต้นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว ซึ่งจะครบกำหนดระยะเวลายื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวในวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๗ แต่เนื่องจากวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๗ เป็นวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นวันหยุดราชการ และวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๗ เป็นวันหยุดชดเชยวันฉัตรมงคล ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงขอที่จะยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวได้ภายในวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ซึ่งเป็นวันเริ่มทำการใหม่ต่อจากวันหยุดทำการ ตามมาตรา ๑๙๓/๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของศาลปกครองชั้นต้นทางไปรษณีย์ลงทะเบียนต่อศาลปกครองชั้นต้นที่มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๗ จึงเป็นการยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้รับแจ้งหรือทราบคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองของศาลปกครองชั้นต้นดังกล่าวตามข้อ ๗๓ วรรคหนึ่งแห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ อันเป็นเหตุให้ศาลปกครองสูงสุดไม่อาจรับคำร้องอุทธรณ์คำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองนี้ไว้พิจารณาได้

ส่วนกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งระงับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่สั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์ นั้น เห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อาจมีคำขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งระงับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่สั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์ได้ก็ต่อเมื่อได้ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งทุเลาการบังคับ

/ตามคำสั่ง...

ตามคำสั่งทางปกครองของศาลปกครองชั้นต้นภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งศาล ทั้งนี้ ตามข้อ ๗๓ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ และศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งรับคำร้องอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวไว้พิจารณา แต่เมื่อวินิจฉัยแล้วผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นเมื่อพ้นระยะเวลาการยื่นอุทธรณ์ตามข้อ ๗๓ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบดังกล่าว และศาลปกครองสูงสุดไม่อาจรับคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไว้พิจารณาแล้ว คำขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งระงับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่สั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่อาจรับไว้พิจารณาได้เช่นเดียวกัน

จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องอุทธรณ์คำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองและคำขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งระงับคำสั่งของปกครองชั้นต้นที่สั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองไว้เป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไว้พิจารณา

นายอภิรัฐ ปานเทพอินทร์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายอำพน เจริญชีวินทร์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายสุรัตน์ พุ่มพวง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมยศ วัฒนภิรมย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายเกียรติภูมิ แสงศศิธร
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

๓. 11-๒๐๒๑

